

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε.

ΑΡΙΘ. 60.

Συνδρομή προκληρωτέα,
διὰ τὸς ἐντός τοῦ Κράτους ἀνά
43 φάλλ. Σελ. 2.
Διὰ τὸς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τὸς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

Τιμή καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ 66. παλαιοῦς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ τυπογραφεῖον ΕΚ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
ε.δ. α.ο. λ. α. π. ο. θ. ἡ. κ. ς.

Κεφαλληνία, 23 ἰουλίου 1862.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ, ΛΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΝΟΙ.

Ποτὲ μετὰ μεγαλητέρας ἀθυμίας δὲν λαμβάνομεν
ἀνὰ χεῖρας τὸν κάλαμον παρ' ὅταν πρόκειται νὰ ἐπα-
χοληθῶμεν περὶ καὶ ἐπὶ τῶν κομμάτων ἐκείνων, ἅτινα,
διασχίζοντα τὴν ταλαιπώρον ταύτην κοινωνίαν μας εἰς
κλάσματα κλασμάτων, τὴν ἐκνευρίζουσι, τὴν ἐξουθενί-
ζουσι, καὶ τὴν καθιστῶσι ἀθλιωτέραν ἀφ' ὅσον δυστυχῶς
ὑπάρχει! Ἦτον ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ λέξις ρίζοσπάστης ἀ-
πλοῦν καὶ μονότροπον σημεῖον αὐτοπροστάτου ἐννοίας,
ἄνευ ἐτέρου προσδιορισμοῦ, ἐνέφαινε τὸν ἀποστρεφόμενον
τὴν Προστασίαν Ἴονα, τὸν συστηματικῶς αὐτὴν ἀντιπο-
λιτευόμενον, καὶ τὸν εἰς δικνεκὴν πάλιν κατ' αὐτῆς τιθέ-
μενον ἄχρι τῆς προῖρέου, οὕτως εἰπεῖν, καταστροφῆς τῆς
ἀλλ' ὁπόταν πικρὰ καὶ πολυχρόνιος πείρα, ὁπόταν συρ-
ροὴ ἀπρονοήτων συμβάντων, ὁπόταν τέλος ἡ σπαραξί-
κάρδιος καὶ ἐλεεινὴ τοῦ τόπου κατάστασις ἐδίδασκε εἰς
τινας τῶν ἀρχηγῶν τῆς πολιτικῆς ταύτης αἰρέσεως
ὅτι δεῖνόν τὸ πρὸς κέντρα λακτίζειν, τότε οἱ ἀληθεῖς
οὗτοι πατριῶται διεννοήθησαν πρόσκαιρον τινὰ τῶν ὀ-
τλων ἀναχωρῆν, ἀναχωρῆν ἀπαραίτητον πρὸς ἐπούλω-
σιν καὶ ἴσιν τῶν πληγῶν τοῦ πολυστενάκτου Λαοῦ
μας, καὶ ταῦτα κατὰ νοῦν ἔχοντες, χωρὶς νὰ κάμωσι
οὐδέναν κατὰ τὸν σχεδίου των, οὐδ' αὐτὸν τὸν παρ'
αὐτῶν κατὰ τὸν Λαόν, παριστάνοντο ἀντιπρόσωποι του
διὰ τὴν Β' Βουλὴν, ἀλλὰ φεῖ! μόλις ἐκεῖσε ἐφθانون,
ἰδοὺ ἀνεσώρευτο μικρᾶς κλωστή τοῦ παραπετάσματος
τῆς πολιτευματικῆς σκηνῆς, καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ταύτης
ἐπαρτυριάζοντο τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα ἅτινα ἡ Προστασία
ἀπέστειλε πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ Ἰονίου, ὅπως μετ' αὐτῆς
συνεργασθῶσι. Ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ ἐμφάνησις τοιούτων
προσώπων ἀπῆλπιζε τοὺς πατριώτας οἵτινες ἐθεώρουν

τοιαύτην ἐπέμβασιν ὡς πικρὰν ἐκ μέρους τῆς Προστα-
σίας χλεύην ὡς πρὸς τὰς διαβρυλλουμένας εὐνοϊκὰς τῆς
διαθέσεις, διὸ καὶ παρητῶντο. Ἀλλ' ἀφ' οὗ πρὸς στιγ-
μὴν ἤλπισαν ὅτι ἡ Προστασία μεταμελουμένη καὶ ἀπο-
δοκιμάζουσα ὅλον τῆς τὸ παρελθόν, ἤρχετο εἰλικρινῶς
καὶ ἀποκαλύπτως νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῶν πρὸς τὴν
εὐθυμερίαν τοῦ τόπου, διατὶ νὰ μὴ πιστεύσῃσι ὅτι καὶ τὰ
παρ' αὐτῆς ἐκλελεγμένα πρόσωπα, πρόσωπα κατ' ἀνάγκη
χαίροντα ὅλης τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, διατὶ λέγο-
μεν νὰ μὴ πιστεύσῃσι ὅτι καὶ ἐκεῖνα ἐπρεπε ἐκόντα
ἔκοντα νὰ γίνωσι τὰ σωτήρια ὄργανα τῶν εὐμενῶν δι-
αθέσεων τῆς προστασίας πρὸς τὸν Ἰόνιον Λαόν; καὶ λέ-
γομεν τοῦτο διότι δὲν δυνάμεθα νὰ πεισθῶμεν ὅτι πα-
λαιαὶ ἔχθραι ἢ ἀτομικὰ πάθη ἠδύναντο ποτὲ νὰ πα-
ρασύρῃσι τηλικούτους ἄνδρας εἰς κίνημα τόσῳ ἀσύνε-
τον καὶ ἀσυνεπῆς. Πορητῶντο ὅπωςδὴποτε οἱ ἄνδρες
ἐκ τῆς, καὶ ἐξήρχοντο ὡς ἀπλοὶ βουλευταὶ ἐκ τοῦ περι-
βάλλου ἐκείνου πρὸς ὃ ἐμελλον νὰ ἐπιστρέψῃσι αὐθημε-
ρὸν καὶ ἐν θράμβῳ Ἀρχόντες Ἡ Β' Βουλὴ τοιοιτοτρόπως
ἐδιόρηνε τὸ μέγα λάθος τῶν δύο ἐκείνων διασῆμων μελ-
λῶν τῆς, σύμπας δὲ ὁ λαὸς τῆς Ἑπτανήσου ὀφείλει νὰ τῆς
εἶνε εὐγνώμων διότι κατ' ἐκείνην τὴν περίπτωσιν ἄλλο
τι δὲν ἐπραττε εἰμὴ προπῶτως καὶ ἀξιοπροεπῶς νὰ τὸν
ἀντ' πρὶς αὐτὴν. Ἀλλ' ἡ πλ. ι. ἡ φ. α. τῆς Βουλῆς μὴ
συμμεροζυγμένη τὴν ἰδέαν περὶ π. ο. σ. κ. ἰ. ο. ν. καὶ ἀπαραιτήτως
ἀναγκίας ὑλικῆς ἀνακοιμήσεως τῶν δύο ἐκείνων πατριω-
τῶν, ἐξακολούθησε ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ρίζοσπαστοῦσα,
ἐπαναλαμβάνουσα τοιούτοις τὰ μαθήματα ἐκεῖνα τὰ ὁ-
ποῖα οἱ μάρτυρες Πατριῶται εἶχον ποτὲ διὰ τοῦ παρα-
δείγματος διδάξει εἰς τὸ ἐκπεπληγμένον Πανιώνιον, καὶ
διὰ τῶσαν παλημάτων καὶ μαρτυρίων ἀγιάσει ὡς τὴν
μίνην προερίαν τὴν ὅποιαν οἰαδὴποτε ἐλευθέρᾳ Βουλῇ ἐν
οἰωδὴποτε χρόνῳ, καὶ κατ' οἰαδὴποτε περιστάσεις ὁ-
φείλει ἀπαρεσκεπῶς νὰ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς
ἐπὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ πρωτίστου καὶ μονοῦ του-
του σκοποῦ παντός ἀληθοῦς Ἑλλήνος, παντός εἰλικρι-
νοῦς ρίζοσπάστου.

Ἀλλ' ἡ πλειοψηφία ἐνῶ σεμνύνεται καλουμένη ἡ μα-

θήτρια καὶ ἡ πιστὴ ἀκόλουθος τῶν ἐθνωμαρτύρων μας, δὲν ὤφειλε ἄραγε ἐμπιστευομένη τυφλοῖς ὁμμασι εἰς τὴν ὁμολογουμένην πολυπειρίαν των νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ δι' οἰασδήποτε, ἔστω καὶ πλαγίας, ἔστω καὶ δυσβάτου, ἔστω καὶ ἀγνώστου ὁδοῦ ἢ ὁποῖα, πεπεισμένα, τάχον ἢ βράδιον ἤθελε φέροι εἰς τὸ παρὰ πάντων πο-
 θούμενον τέμα;

ὦ! διατὶ ἡ πίστις ἡ ἀρχικὴ αὕτη τῶν Χριστιανῶν ἀρετὴ, διατὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ αὕτη τὴν πλειοψηφίαν; — Διατὶ νὰ ὑπάρχωσι ὅμοιοι καὶ ἀνόμοιοι ρίζοσπάσται, οἵτινες ἀλλήλῃς ἐλεγχόμενοι καὶ ἀλλήλοσυκοφαντούμενοι προετοιμάζονται ὁσημέραι εἰς ἀπρεπὴ καὶ χαμερπὴ πόλεμον λιβελλογραφίας εἰς διηνεκὴ καὶ πεισματώδη ἐμφύλιον πόλεμον προπηλακισμοῦ, εἰς πόλεμον καθ' ἣν αἱ ἡτται εἶνε ἀνοσιουργήματα καὶ οἱ θρίαμβοι ἀδελφοκτονίαι, εἰς πόλεμον καθ' ἣν οἱ νικηταὶ εἶνε μοχθηροὶ Καῖν, οἱ δὲ νικώμενοι δὲν εἶνε ἄθωοι Ἄβελ... — Τρελοὶ ἄνθρωποι ποῦ φέρεσθε; Εἰς τὴν παλαιστράν τῆς δημοσιογραφίας; εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο χωνευτήριον τῶν ἀτομικῶν μας παθῶν; ὦ! ναὶ αὕτη ἐστάθη πάντοτε τὸ θέατρον τῶν σπαραξικαρδιωτέρων σκηνῶν, ἐκεῖ ὁ φίλος ἐδόλοφόνησε τὸν φίλον, καὶ ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφόν, ἐκεῖ ὁ λόγος εἶνε ὕπλον δίστομον, ὅπερ φονεύει καὶ τὸν καθ' οὗ βάλλεται, καὶ αὐτὸν τὸν βάλλοντα. — Τρέξατε λοιπὸν ἀνδρεῖοι ἀθληταί μου! τί μένετε; Ἰδοὺ ὁ Προστάτης μας, ὅστις ὡς αἰμοχαρὴς Ῥωμαῖος, Αὐτοκράτωρ ἔρχεται νὰ προεδρεύσῃ τὸ αἱματόφυρτον ἀμφιθέατρον — ὦ! μὴ σὰς μέλλει ὁ John Bull διὰ τῶν ἀχερώων νευμάτων του ἡξεύρει πῶς νὰ παροτρύνῃ τὴν ὁρμήν σας, διὰ τῶν ἀγριωπῶν βλεμμάτων του ἡξεύρει πῶς νὰ διευθύνῃ τὰς ἀδελφοκτόνους καὶ αὐτόχειρας σπάθας σας — ἐμπρὸς λοιπὸν ἐμπρός!!

ΠΕΡΙ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ.

Ὁ συνάδελφός μας τοῦ Παρατηρητοῦ καταφέρεται εἰς κύριόν τι ἄρθρον κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, ὡς συμμεριζομένων τὰ τῆς πλειοψηφίας, ὡς κακίζόντων τὴν μειοψηφίαν, ὡς πικρῶς ἐπικρινόντων τὴν Κυβέρνησιν, ἐνῷ ἐξ αὐτῆς μισθοδοτοῦνται καὶ διατρέφονται. Παρατηροῦμεν εἰς τὸν φίλον μας Παρατηρητὴν ὅτι οἱ ὑπουργηματῖαι καὶ οἱ ὑπάλληλοι εἶναι καὶ οὗτοι ἄνθρωποι, ἐλεύθεροι ἐπομένως νὰ φρονῶσι ὅτι περὶ τούτου ἡ ἐκείνου θέλουσι. Ἡ ἀγία Γραφή λέγει, ὅτι ὁ ἄρτος δὲν εἶνε ἢ μόνῃ τροφὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐρωτώμεν ὅθεν τὸν Παρατηρητὴν πρέπει ἄραγε καὶ ὁ μισθὸς νὰ ᾔη τὸ μόνον τοῦ ὑπαλλήλου μέλημα; Οἱ ὑπάλληλοι ἐμίσθωσαν τὴν ἐργασίαν των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δι' ὥρας τινας τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ὁ νοῦς, ἡ καρδιά καὶ ἡ συνειδήσις των εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους ἀνήκousi καὶ εἰς τὰς πεπειθήσεις των, μόνον δὲ οἱ καταχθόνιοι κανόνες τοῦ ἐν ἐπαράτῳ τῇ λήξει Ἰησοῦτισμοῦ ἀπῆλθον ὥστε οἱ ὑποδέεστεροι νὰ ὥσι ὡσανεὶ πτώματα γαλθανίζόμενα καὶ κινούμενα κατὰ τὰς ὀρέξεις καὶ τὰ σχέδια τῶν ἀρχηγῶν των.

Ὁφείλεις φίλε Παρατηρητὰ νὰ χαίρῃς ἀπ' ἐναντίας θεωρῶν τὴν ἐνταξιν ταύτην τῆς Κοινωνίας μας ἐλευθέρως φρονῶσαν καὶ ἀνεξαρτήτως διασκεπτομένην περὶ τῶν συμφερόντων τῆς κοινῆς Πατρίδος, διότι καὶ πρὶν δοῦναι καὶ ἀφοῦ ἐδόθησαν εἰς τὰ τῆς διοικήσεως, πρὸ πάντων ὑπῆρχον πολῖται, πολῖται ἐλεύθεροι, πολιτείας ἐλευθέρως καὶ προστατευομένης παρὰ τοῦ φιλελευθερωτέρου ἔθνους. Αἱ πληροφορίες σου, φίλε Παρατηρητὰ, αἱ πληροφορίες σου ὡς πρὸς τὴν τάσιν ὅλου τοῦ ὑπαλληλικοῦ Κόσμου ὑπὲρ τῆς πλειοψηφίας καὶ καὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἀνακριβεῖς καὶ λελανθασμένοι, τοῦλάχιστον δι' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κεφαλληνίαν ἥτις, καίτοι μὴ οὕσα ὡς ἡ Κέρκυρα μεγάλη καὶ ἐκτεταμένη ὑπα.λη.λοῦ.πο.λις, ἔχει ὅμως καὶ αὕτη δυστυχῶς τοὺς λεγεῶνας τῶν ὑπαλλήλων τῆς, καὶ ἐπομένως δικαιοῦται, καὶ μάλιστα ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς μακρὰν τοῦ νὰ ὥσι ὅλοι ἀπεμπολημένα ἀνδράποδα, εἶνε οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἄνδρες ἐχέφρονες καὶ φιλοπάτριδες, ἀνώτεροι παντὸς ψόγου καὶ πάσης συκοφαντίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλομεν ἐκδόσει συνοπτικῶς πολιτικοκοινωνικοψυχολογικοῦ πίνακος τοῦ προσωπικοῦ τῶν διαφόρων Διοικητικῶν Διαμερισμάτων, ἐλπίζοντες ὅτι θέλομεν πράξει ἔργον ἀρεστὸν εἰς τὴν Ἐγγ. Κυβέρνησιν καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας μας ὑπαλλήλους, οἵτινες θὰ μᾶς συγχωρήσωσι τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, ἀποβλέποντες μόνον καὶ μόνον εἰς τὸν πατριωτικὸν καὶ μάλιστα ἐθνικὸν σκοπὸν μας. Καὶ μολονότι πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν ἐν λόγῳ πινάκων θέλει μᾶς βοηθήσῃ τὰ μέγιστα τὸ ἀποκαλυπτικὸν τῆς Διο.λα.ποθ.ῆ.κ.ς δαιμόνιον, δὲν διστάζομεν ὅμως νὰ ἐπικαλεσθῶμεν καὶ τὴν συνδρομὴν ὅσων διὰ πληροφοριῶν ἡδύναντο νὰ συντελέσωσι εἰς τὴν τελειοποίησιν τοιοῦτου κοινοφελοῦς ἔργου.

Κηρύττομεν δὲ ἕως ἀπὸ τοῦδε, ὅτι οἰοσδήποτε τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἤθελε εὑρεῖ ὅτι ἡ πολιτικοκοινωνικοψυχολογικὴ του διάγνωσις ἔχει τι ἐσφαλισμένον, ἐν πληρεῖ δικαίωμάτι δύναται νὰ μᾶς ἀποτεινῇ οἰασδήποτε παρατηρήσεις. ὦ! τὸ δαιμόνιόν μας δὲν εἶνε ἑωσφορικόν, καὶ ὑπόσχεται νὰ ὑποκύβῃ εἰς οἰανδήποτε παρ' οἰοσδήποτε εἰλικρινῶς ἐκφερομένην ἐπανόρθωσιν.

Ἀρχόμεθα δε ἀπὸ τοῦ Ἐπαρχείου:

ΠΡΩΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ

ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ.

Ὁ Ἐπαρχος, ἀμερόληπτος ὡς οὐδεπώποτε ἄλλος. Ἄνθρωπος ἐξ ἐκείνων ἐξ ὧν ἂν δύο μόνον ὑπῆρχον πρὶν Κατακλυσμῶν, ὁ θεὸς βεβαίως δὲν ἤθελε καταστρέφει τὸ πλάσμα του. Χαίρει τῆς εὐνομίας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Α.Π.Ε. ἂν ἡ Α.Π.Ε. εἶνε ἀρραβωνισμένη ἢ ἡ Α.Ε. ἀποστρέφεται τὴν Κυβέρνησιν, τότε καὶ ὁ Ἐπαρχός μας ἀνήκει εἰς τὴν πλειοψηφίαν, τότε καὶ ὁ Ἐπαρχός μας εἶνε ἐχθρὸς τῶν καθεστώτων.

Ο Γραμματεὺς. Ὡς ὁ ἀνῶθεν μὲ διπλὴν ὁμῶς ἐνέργειαν — Δὲν εἶνε θιασώτης τοῦ Ζερβοῦ.

Σύμβουλοι.

Ἠ Περτὰς αὐτῇ προσωρευνῶς ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν — Ποικίλων φρονημάτων καὶ πρὶν καὶ μετὰ τὴν ἐξλογὴν — Εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἴσως γίνωσιν ὅλοι Ζερβιαροὶ (!;)

Ὁ Ὑποθηκοφύλαξ. Ἀνὴρ διακεκριμμένος εἰς τὸ εἶδος τῶν, καὶ κατὰ πεπειθήσιν ὡς λέγεται Λομβαρδιανός.

Ὑπάλληλοι.

Ἀρ. 1. Ἀνὴρ συστήματος ἐκλεκτικοῦ καὶ φρονήματος συμβιβαστικοῦ. Ὁ ἀδελφὸς τὸν συνδέει μὲ τὴν μειοψηφίαν, καὶ ὁ μισθὸς μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἐκ πεπειθήσεως ὁμῶς εἶνε θιασώτης τῆς πλειοψηφίας.

Ἀρ. 2. Ἀντιφατικὰς ἔχομεν περὶ τοῦ ἀνδρὸς πληροφορίας, οἱ μὲν τὸν λέγουσι Κυβερνητικὸν οἱ δὲ πλειοψηφοῦντα, ἅς συμβιβάσῃ ὁ βουλόμενος τ' ἀσυμπίδαστα ταῦτα.

Ἀρ. 3. Ὁ Κύριος οὗτος ἀνήκει χάριτι θείᾳ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν ἐκείνην αἵρεσιν τῶν ὠφελιμοποιητῶν (utilitaires).

Ἀρ. 4. Διαφόρους ἔχομεν καὶ ἀλληλαποκλειομένας περὶ τοῦ νεανίου τούτου εἰδήσεις ὡς πρὸς τὰ πολιτικά του φρονήματα. Τὸ βέβαιον ὁμῶς εἶνε ὅτι ὑπερφιλεῖ καὶ ὑπερσέβεται τοὺς Ἀγγλους καὶ τὸ roast beef τους — Ἀγνοοῦμεν ὁμῶς ἂν ποιῇ διάκρισιν μεταξὺ Προστασίας καὶ Ἐθνους, μεταξὺ Μαγειρείου καὶ Ὁρόνου.

Ἀρ. 5. Νέος φιλελεύθερος καθόσον... δύναται νὰ εἶνε ὑπάλληλος Ἐπαρχείου.

Ἀρ. 6. Ὁ Κύριος οὗτος παραδιδόμενος ὅλως εἰς τὴν ποίησιν καὶ εἰς τὰς ὥραιας τέχνας, ἀμφιβάλλομεν ἂν τοῦ ἔμεινε ποτὲ καιρὸς ν' ἀσπασθῇ μίαν οἰανδῆποτε πολιτικὴν ἀρχήν.

Ἀρ. 7. 8. 9. Καὶ οἱ τρεῖς νεόνυμφοι! Σᾶς συγχαίρομεθα ὡ φίλοι μας, διότι σεῖς τοῦλάχιστον εὗρετε ἄλλου ἐκείνην τὴν εὐχαρίστησιν τὴν ὁποίαν δὲν ἠθέλετε ποτὲ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχητε εἰς τὴν συζήτησιν τῶν πολιτικῶν μας ἀθλιότητων!..

Ἀρ. 10. 11. 12. Εἶνε ἐξ ἐκείνων περὶ ὧν ὁ Δάντης εἶλεγε:

Fama di lor il mondo esser non lassa,
Misericordia e Giustizia gli sdegna,
καὶ λοιπὸν

Non ragioniam di lor ma guarda e passa.

Ἀρ. 13. Εἶνε εἶδος Χαμαιλέοντος ἢ ὀκτάποδος, διότι λαμβάνει τὸ χρώμα τῶν περιστοιχιζόντων αὐτὸν ἀντικειμένων. Ἐρωτηθεὶς πότε περὶ τῶν πολιτικῶν δοξασιῶν τοῦ ἐστῆ:

«Ὅπου γὰρ ἄραρος καὶ γὰρ σαμάρι»

Ἀρ. 14. Δι' ἡμῶς εἶνε αἰνίγμα καὶ αἰνίγμα ἐκ τῶν δικαιοτέρων, κατ' ἄλλους ὁμῶς εἶνε Γαριβαδιανός καὶ ἐπομένως Λομβαρδιανός καὶ ἐπομένως... ὦ θοῦ

Κύριε φυλαχὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν τοῦ στόματός μου πρὸς τὰ χεῖλη μου!.

Ἀρ. 15. 16. Οἱ δύο οὗτοι Κύριοι εἶνε ἐκ τῶν ἐνθερμωτέρων θιασωτῶν τοῦ Ζερβοῦ.

Διαγγελεῖς.

Βασιλεῖος καὶ Ντζήμαρίας. Ὁ μὲν ἀνήκει εἰς τὴν πλειοψηφίαν ὁ δὲ εἰς τὴν μειοψηφίαν.

Ὁ δεῦτερος Μελιταῖος τὸ γένος, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς τοῦ Ζερβοῦ διέτρεχε τὰς ἀγυῖας τραυλίζων:

O psichei mu tin ora pu s' eida !!.

Ο ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ.

Ὡ πῶς ἀλλάζουने ὦραν τὴν ὥρα

Ὅλα τὰ πράγματα σ' αὐτὴν τῇ χώρᾳ!

Κ' ἐνθ' αὖτὰ πράγματα ὅλα ἀλλάζουने

Πῶς μπορεῖ μαῦτα νὰ μὴν τεργεῖάζουने

Ὅσοι νοῦ ἔχοντες ἐπιθυμοῦने

Ἀπὸ τὰ πράγματα νὰ ὠφεληθοῦने;

Ὡσὰν ποτάμι ἡ Ἀγυρτεία

Μ' ὁρμὴ κυλιέται, τρέχει μὲ βία!

Καὶ στὴν ὁρμῇ τῆς ἐμᾶς τὰ χάχαλα

Μᾶς συνεπέρνει ὡσὰν τὰ τσάχαλα!

Ποῖος μπορεῖ ὠμένανε! ν' ἀντισταθῇ

Σὲ τέτοια βία, σὲ τέτοια ὁρμῇ;

Πῶς νὰ μὴν πέσω σὲ χεῖλεις τῶ ἀφράλαις

Ὅθενε θάβω Μουντιζιπάλεις;

—ο—

Θυμῶμαι ὁ Νόνος μου ὁ μακαρίτης

Ποῦ μοῦ τὰ πρόλεγε ὡσὰν προφήτης,

«Θὰ ἰδῇς παιδάκι μου,» «μῶλεγε πράγματα»

» Ποῦ θὰ σοῦ φαίνονται ὄνειρα, θάμματα·

» Θὲ νᾶρτῃ ἡμέρα ποῦ οἱ χαμάλεις,

» Μὲ τοῦ χωριάτες, μὲ τοῦ μπακάλεις,

» Θὲ νὰ μοιράζουने τὰ ὑπουργήματα,

» Σὰν τὰ κρεμύδια, σὰν τὰ γεννήματα.

» Καὶ σεῖς οἱ ἄρχοντες θὰ ὑποχρεόνεστε

» Ὅμπρὸς σ' ἐκείνους νὰ ταπεινόνεστε!.

» Κι' ὅσοι δὲ θάχετε φίλους Μπακάλεις

» Δὲ θενὰ μένετε Μουντιζιπάλεις!..

—ο—

» Βλέπεις, μοῦ εἶλεγε, κείνῳ τὸ μπακάλι

» Πῶς ἰσχύει ὁ μαυρὸς μὲ τὸ κεφάλι

» Ὅπως σὲ δαῖτνε τῶν νὰ φησῶ,

» Βλέπεις πῶς στέκει, ὁμπρὸς μου, ὀπίσω;

» Ὡμὲ θὲ νᾶρτῃ καὶ ἐποχῇ

» Ποῦ τὸ παιδί του θὰ σοῦ 'μίλει
 » Σὺν νάταν ὁμοῖος σου, καὶ θὰ σὲ πέρνη
 » Στὴ συντροφιά του νὰ σουλατζέρνη!
 » Καὶ σὺ θὰν τῷ χεῖς τιμὴ μεγάλη
 » Νὰ σουλατζέρνης μὲ τὸν Μπακάλι! .
 » Καὶ θὰν τὸ λήξεις — Κ' ἐμένα βγάλε
 » Νὰ ζῇς κολέξ, Μουριτσιπάλε.»

—ο—

Ὁ Θεὸς χωρέσαι Νόνε! ὀμπροστά μου
 Τὰ 'υρίσκω ὅλα... πλὴν συφορά μου!
 Τι: θὲ νὰ κάμω; ὑπομονή!
 Ἄγρυ 'νε τίττω ἡ ἐπιχή!
 Ἄς προσκυνᾶμε καὶ τοῦ μπακάλιδες
 Καὶ τοῦ χωριάτες καὶ τοῦ χαμάλιδες...
 Φθάνει νὰ βγαίνει ἐκεῖ π' ἀξίζει
 ἢ κολακία τί μου στοιχίζει;
 Δὲν εἶν' καλῆτερα νὰ κάνω καὶ
 Μισανὸ μπακάλη τὸ ντεμεκὲ,
 Παρὶ νὰ κάνω ἄσωςταὶ σκάλας
 Γὰ νὰ πιτύχω Μουριτσιπάλες;

—ο—

Τσ' Εὐρώπης ὅλης ἡ ἀρχοντεία
 Μὴ δὲν ἐτάφηκε στὰ 'Ογδῶντα-Ἐννερά
 Μήπως οἱ Κόμητες ὅλοι κ' οἱ ἱππότες
 Δὲν ἐχαθήκανε ὡς ἀπὸ τότες.
 Καὶ ἂν ἐδῶ ἐμείναμε τρεῖς πεινασμένοι
 Στὰ ἐξήντα δύο τί πλέον μᾶς μένει;
 Χάρτινοι τίτλοι, πῆσινα πλούτια
 Χρέγεια ὡς τὴν πίστιν, κάκια καὶ κούτια.
 Ποιὸς εἶνε ὁ πρῶτος εἰς τὴ Γαλλία;..
 Ποιὸς στὴ δική μας Δημοκρατία!..
 Ἄρμες, σκυλόπετζα, καθαλιεράτα,
 Τώρα τί ἀξίζουν π' ἀναθεμάτα;
 Χώστα στὸν λάκκο μὲ τῇ κουκάλες
 Ἄ θὲς νὰ γένης Μουριτσιπάλες.

—ο—

Λαὲ μεγάθυμε ποιὸς ἡμπορεῖ
 Ὀμπρὸς σ' ἐσένανε νὰ καυχηθῇ,
 Πῶς ἀρχαιότερον ἔχει τὸ γένος,
 Ἄν δὲν εἶνε ἄλλος ἢ βουρλισμένος;
 Δὲν εἶσαι πάντα-σὺ θύμα τῶ ἀπάτης;
 Δὲν εἶσαι ἀκάματος τῇ γῆς ἐργάτης;
 Κ' ἡ γῆς ἀχρὶστὴ τ' εἶν' ποῦ προσφέρει
 Στὸ βουλιασμένο σου καὶ ἀχαρὸ χέρι;
 Καρπούς, π' ἀρπάζονται ἀπὸ διαβλους
 Περίσσια ἀγκάθια, κακοὺς τριβόλους!
 Καὶ δὲν εἶν' τούτῃ κληρονομία

Ποῦ τ' Ἀδάμ σ' ἄφησε ἡ ἁμαρτία;
 Μ' ἂν ἀπὸ κείνονε τὰ βάσανά σου
 Ἐρχονται ὅλα, κ' ἡ γενεά σου
 Δὲν εἶν' ἐκείθενες ὅπ' ἀρχινάει,
 Μῶσα ἡ Εὐγένεια κι' ἂν τζαμπουνάη;
 Λαὲ στὰ πόδια σου πέφτω καιγῶ
 Καὶ εὐγερέστατον σὲ προσκυνῶ,
 Καὶ ἂ δὲ σὲ φθάνουνε στὰ ψάλλω πάλε
 ὄντες μὲ φτιάξης Μουριτσιπάλε.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟΥ Σχολείου
 μου κατὰ τὰς 15 καὶ ἐφεξῆς 16, 17, καὶ 18 τοῦ φθί-
 νοντος μηνὸς Ε. Π. θέλουσιν ὑποστῆ δοκιμασίας εἰς ἃ
 μαθήματα παρεδόθησαν κατὰ τὴν ὀλιγόμηνον μαθητείαν
 αὐτῶν. Ἀγγέλλεται δὲ δημοσίᾳ ἵνα οἱ βουλόμενοι τιμή-
 σωσι τὰς ἐξετάσεις διὰ τῆς ἀκροάσεως αὐτῶν, εἰδοποιού-
 μενοι συγχρόνως ὅτι, ἐξαίρουμένων τῶν διδασκάλων τοῦ
 Λυκείου καὶ τῶν Γονέων τῶν μαθητιῶντων, οἱ ἄλλοι ὡς
 ἀκροαταὶ μόνον θὰ παρευρίσκονται μὴ ἔχοντες δικαίωμα
 ν' ἀποτείνωσιν ἀπορίας εἰς τοὺς ἐξεταζομένους.

Αἱ ἐξετάσεις ἀρχονται τῇ 9 π. μ. καὶ διαρκοῦσι μέ-
 χρις οὗ περαθῇ τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας.

Κεφαλληνία, τῇ 5 Ἰουλίου 1862. Ε. Π.

Ὁ διδάσκαλος.

Δ. Ρ. ΟΝΟΥΦΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΙΑΣ.

(Ἀνταποκρίσεις.)

Φίλτατε Γ. Κ. Παξῶν. Ἀπήντησα τὸ γνωστὸν ζω-
 φιον μὲ δύο ἀντὶ μιᾶς οὐράς. Ἐγινε καὶ ἀμφίβιον ὥστε
 φοβοῦμαι μήπως οἰστηματούμενον διέλθῃ τὸν Ἑλλή-
 σποντον — Προσοχὴ ἂν θέλῃς δίνασαι νὰ γίνῃς Ταῦρος
 καὶ νὰ πάρῃς στὴν ῥάχιν σου τὴν νέαν ταύτην Εὐρώπην.

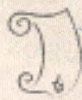
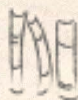
Φίλε Σ. τοῦ Αἰσωπείου Σάκκου Κερκύρας. Ἀπεχοί-
 μήθης ἢ δὲν ἐγέμισας ἀκόμη;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ παρὼν εἶνε ὁ τελευταῖος τῆς 5ης ἐξαμηνίας ἀριθ-
 μός. Ἀναγκάζομενος ὁ Συντάκτης ἐνεκεν τῆς ἐπικειμένης
 συγκομιδῆς τῶν καρπῶν ν' ἀναβάλῃ ἄχρι τῆς 1 Ὀκτω-
 βρίου τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως ἐπικαλεῖται τὴν
 συγγνώμην τῶν φιλομουσῶν συνδρομητῶν του, ἐξαιτού-
 μενος συγχρόνως παρὰ τῶν ἀμύσων νὰ ἐξοφλήσωσιν
 ὅσον τάχος τὰς μικρὰς πρὸς αὐτὸν ἀπειλίας-των, ἵνα μὴ
 τὸν υποχρεώσωσι νὰ προβῇ διὰ τοῦ προσεχοῦς εἰς
 μέτρα κοινωτικὰ.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Β Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΔΑΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.Υ.Ι.ΦΙ.0058